

1421.

Od Třebíče z Rudíkova

Se - dlá - ci, jo - ná - ci, ti jsó ni - čky pá - ni, ne - smí jim po - ró - čet
na ro - bo - tu žá - dný, ne - smí jim po - ró - čet na ro - bo - tu žá - dný.

Sedláci, jonáci,
ti jsó ničky páni,
[: nesmí jim poróčet
na robotu žádný. :]

Desátku nedají
ze žádné slepice,
mužó dat sedláci
na stranu čepice.

Svoboda je zlatá,
poddanosť proklatá,
z toho se radujem,
že padla robota.

Sedláci, jonáci,
ti mají svobodu,
robota jim padla,
milujó hospodu.

Modli se, sedláčku,
modli se každý den,
že nemusíš smekat
čepicu před drábem.

Z toho se radujó
všickny selscí volí,
že se té proklaté
roboty zbavili.

Robota jim padla,
desátku nedají,
budó se jmenovat
sedláci zemani.

Modli se, sedláčku,
modli se den každý,
že nemusíš nosit
čepicu pod paží.

Nevstane robota,
nevstane už více,
hrany jí zvonili
na staré hrabice.¹⁾

¹⁾ na osy, radlice

705. KDYŽ SE TRHÁ LEN

Z Kelče

1422.

Ach, do kra - ja, za - ho - nečku, do kra - ja, do kra - ja, a - bysme tě mohli str - hať do ja - ra, do ja - ra.
Ach, do kraja, zahonečku, [: do kraja, :]
aby sme tě mohli strhať [do jara. :]
Ach, do konca, zahonečku, do konca,
abychme tě mohli strhať za slunca.

Ach, do meze, zahonečku, do meze,
ať nějaký pomocníček přileze.

Když někdo okolo jede, tedy mu děvy zpívají u Telče:

1423.

Je - jte, mi - lej, s Bo - hem, je - jte, mi - lej, s Bo - hem, s mi - lejm Pa - nem Bo - hem.
[: Jejte, milej, s Bohem, :]
s milejm Panem Bohem.   Vemte na vráčení
jabličko červený.

1424.

Z Lešné od Hranic

Pod - te, chlapci, pod - te sem, bu - de - me tu tr - hať len.

Podte, chlapci, podte sem,
budeme tu trhat len.